ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକୀୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ସତରୋଟି

Jeff Pippenger
2025-12-23

ସଂଖ୍ୟା ସତରହ

ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଟିକୁ ଆବ୍ରାମ ଓ ପୌଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଅସମାପ୍ତ ବିଚାର ସହିତ ଶେଷ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁଥିରେ ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି ମିଶି 430 ବର୍ଷର ଏକ କାଳାବଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା 30 ବର୍ଷ ପରେ 400 ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ। ମୋର ଧାରଣା, ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱର ପରିସରରେ କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ 30 ବର୍ଷକୁ 400 ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଥିବା ଏକ କାଳାବଧି ଭାବେ ଦେଖିପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ଏହାକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେହି 30 ବର୍ଷକୁ କାଳାବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଏ। ଏହା କି 400 ପରେ 30, କିମ୍ବା 30 ପରେ 400? ଏହା ହେଉଛି 30 ପରେ 400, କାରଣ 30 ବର୍ଷର ଏକ କାଳାବଧିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆସେ।

ଉତ୍ପତ୍ତି 41:46 ରେ ଯୋସେଫ ଫାରାଓଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ତାଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା। ତାହାପରେ ସାତ ବର୍ଷର ପ୍ରଚୁରତାର କାଳ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯାହା ପରେ ସାତ ବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଆସିଲା। ଯୋସେଫ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତୀକରୂପେ, ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ଦୁଇଟି 2520 ଦିନର କାଳଖଣ୍ଡ ସହିତ ଅନୁସରିତ ହେଲେ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାହା ପରେ 1260 ଦିନର ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡ ଆସିଲା, ଯାହା ମିଶି 2520 ହୁଏ; ଏବଂ ଏହା ପୁନର୍ବାର ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ସାତ ସମୟ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୁଏ।

ଦାଉଦ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜା ହେଲେ, ଏବଂ 2 Samuel 5:4 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ପରି ସେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ କଲେ। ଦାଉଦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେ ବପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ତାହା ପରେ ଚାଳିଶି ଦିନ ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲକୁ ନିଆଯାଇଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ଯାହା ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ସେ ଚାଳିଶି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜେ ସାକ୍ଷାତ୍ ରହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। କ୍ରୁଶରେ, ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ କୃପାବଶତଃ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଛକୁ ଡାକାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିଗତ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ଧରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ।

ଏଜିକିଏଲ 1:1 ରେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଭାବେ ଡାକାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ବୟସ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଥିଲା। ଏବେ ମୁଁ ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ତିରିଶିତମ ବର୍ଷ ପରେ ଆସିଥିବା କାଳଖଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ନେବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ସମୟ ଯାଏ ଚାଲିଥିଲା, ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ AI-ସାରାଂଶ ମୁଁ ସମ୍ମିଳିତ କରିବି। "ପୁରାତନ ନିୟମ ମଧ୍ୟରେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସଠିକ ଭାବେ ତାରିଖିତ କରାଯାଇଛି; ସମଗ୍ର ପୁସ୍ତକରେ 13ଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ସମସ୍ତ ତାରିଖ ଯେହୋୟାଖିନଙ୍କର ନିର୍ବାସନର ବର୍ଷରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଛି (597 BCE କୁ 1ମ ବର୍ଷ ଭାବେ), ଯାହା ପ୍ରାୟ 22 ବର୍ଷ ଆବର୍ତ୍ତିତ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ କାଳକ୍ରମିକ ଖାକା ପ୍ରଦାନ କରେ।"

ଯୀଶୁ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଦର୍ଶ-ଛାଞ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ; ଏବଂ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାଯାଜକ ଭାବେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତିରିଶି ବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ରହିଥିଲେ, ସେହିପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ପାଇଁ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିବା ତିରିଶି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରସ୍ତୁତି-ଅବଧି 508 ମସିହାରେ "ଦୈନିକ"ର ଅପସାରଣରୁ

ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 538 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେବେ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ଏକ ଜାଲିଆତି ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ କରାଗଲା, ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବାପ୍ତିସ୍ମ ବେଳେ ଶକ୍ତି ସହିତ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ; କାରଣ ପାପତନ୍ତ୍ରର 1260 ବର୍ଷର ଅନ୍ଧକାର ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମାରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ 1260 ଦିନର ନିର୍ମଳ ଆଲୋକ ସହ ସମାନାନ୍ତର ହେବ, ଯାହା 1798 ମସିହାରେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଘାତକ ଘାଉ ସହ ସମଲୟିତ ହୁଏ।

ତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଅବଧିରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଏହି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଦ୍ୱି-ଖଣ୍ଡୀୟ ଅବଧିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ତିନି-ପଦୀୟ ଚୁକ୍ତି-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପର ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ। ଏହିକାରଣରୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କରଟି ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖିତ, ଯଦ୍ୟପି ପାଉଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ପରେମାତ୍ର ଏହା ସେପରି ହୋଇପାରୁଥିଲା। ପାଉଲ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଲେଖିଲେ, ୪୦୦ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ୪୩୦ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଯାହାରେ ପ୍ରଥମ ୩୦ ବର୍ଷକୁ ଶେଷ ସମୟାବଧିରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଛି।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ, ଯେପରି ସେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆଧାର କରି ମୁଁ ଏହା ଦାବି କରୁଛି ଯେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଚୁକ୍ତି-ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ—ଯେମାନେ ଅବ୍ରାମ ଓ ପୌଲଙ୍କ ତିରିଶି ବର୍ଷ—ତାହା ପରେ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ—ଏହି ଦ୍ୱିଗୁଣ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଓମେଗା—ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସର ଓମେଗାରେ ତାହାର ପ୍ରତିରୂପ ଅବଶ୍ୟ ଥାଇବା ଦରକାର; ଏବଂ ସେହି ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇବାର ଇତିହାସ। ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏକ କାଳାବଧି, ତାହା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୃଥକ୍ କାଳାବଧି, ଏପରି ଏକ ଶୈଳୀରେ ପୂରଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା କାଳ-ଗଣନାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ 430 ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପୂରଣ କରେ। ଯଦି ଆପଣ ସେହି ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବାକ୍ୟଟିକୁ ପୁଣିଥରେ ପଢ଼ିବେ, ତାହା ପରେ ଏହି ବିନ୍ଦୁକୁ ଫେରିଆସି ଆଗକୁ ପଢ଼ିବେ, ତେବେ ଭଲ ହେବ।

ଯୀଶୁ, ଯୋଷେଫ, ଦାଉଦ ଓ ଏଜିକିଏଲ—ଏହି ସମସ୍ତେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରିବାକୁ ଥିବା ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତ୍ରିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଏଜିକିଏଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରୁଥିବା ଯୋଷେଫ, ଏବଂ ରାଜା ଦାଉଦ। ଚାରିଟି ପ୍ରତୀକ, କିନ୍ତୁ ସେହି ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ—ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାୟାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ତାହାର ଏକ ମାନବୀୟ ଓ ଦୈବୀ ପ୍ରତିନିଧି ଅଛି। ଏହି ଚାରିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସମସ୍ତେ ଆବ୍ରାମଙ୍କ ତ୍ରିଶି ବର୍ଷ ଏବଂ ତାହା ପରେ ଆସିଥିବା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ କାଳାବଧି ସହ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି।

ଅନ୍ତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ରହିଲା, ପରେ 1260 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 1798 ମସିହାରେ ସେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା। ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେଲେ ସେ ପୁଣି ମରେ, ତେଣୁ ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରତୀକ। ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ। ଆମେ ଜୀବିତ ଉଠିଥିବା ଉଦ୍ଧାରକଙ୍କ ସେବା କରୁଛୁ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମରିନଥିଲେ; ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିନଥିଲେ। ପାପାସୀର ମାରାତ୍ମକ ଘାଏ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ତ୍ରୟୋଦଶ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ସେ ପୁଣି 42 ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜ୍ୟ କରିବ, ଯାହା କାଳର କୌଣସି ଉପାଦାନ ବିନା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ, ଯେ ସେନାଦଳ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିରୋଧ କରେ ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଗାରର ସାଢ଼େ ତିନି ଦିନର ଶେଷରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାମାନେ। ଦୁଇଟି ପୁନରୁତ୍ଥିତ ଶକ୍ତି, ଯେଉଁ ଦୁହେଁ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ—ଏକଟି ସପ୍ତମ-ଦିନ ବିଶ୍ରାମବାରର ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସୂର୍ଯ୍ୟର—ସମସ୍ତ ଜଗତ ପାଇଁ ସନ୍ଦର୍ଭବିନ୍ଦୁ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ମାନବଜାତି ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପସନ୍ଦ କରେ।

ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ, ଯିଏ ପଶୁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ସେ ନାଗ, ନିଜେ (ପଶୁ), ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ତ୍ରିଗୁଣୀୟ ସଂଘର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ। ସେହି ତିନି ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ବିରୋଧରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବେ, ଯାହା ସମସ୍ତ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବାକୁ ଅଟେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଜୟୀ କଳିସିଆ ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଅଛି—ଶାବ୍ଦିକ ତିରିଶି ବର୍ଷ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତିରିଶି ସଂଲଗ୍ନ ଥିବା ଏକ ସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧି—ଏବଂ 1844 ମସିହାର ଆଦେଶ ପରେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଛି, ଯାହା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ଆଉ ବୈଧ ରହିଲା ନାହିଁ। ଏହା ବୁଝିବା ସହଜ ଯେ, ସେହି ତିରିଶି

ବର୍ଷ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ ।, ଯାଜକ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତିର ଏକ କାଳକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ବିଜୟୀ କଳିସିଆ ଭାବେ ମହିମାର ରାଜ୍ୟ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ। ଯିହିଜେ ୍କଲଙ୍କ ଚାରି ସାକ୍ଷ 1, ଖ୍ରି 1ଷ୍ଟ , ଯୋସେଫ ଏବଂ ଦାଉଦ—ସେମାନେ ସେହି ସମୟକାଳରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି, ଯେତେବେଳେ ପାପାସୀ ଏବଂ ତ୍ର ିଗୁଣୀୟ ସଂଘ ବିଶ୍ୱ କୁ ଆର୍ମାଗେଦ୍ଦେ ।ନ ଦିଗରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତ ି।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନ ପ୍ରବଳ ହେବାବେଳେ ବିଜୟୀ ଚର୍ଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୁଏ, ଏବଂ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଯେହେତୁ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକ, ସେମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି।

> ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପଥରମାନଙ୍କ ପରି ଗଢ଼ାଯାଇ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକବର୍ଗ ହେଉଛ, ଯେଣୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିପାରିବ। ୧ ପିତର ୨:୫।

ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ବୟସ ତିରିଶ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ଥିଲା; ଏହିପରି, ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସମୟାବଧି ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରଥମ ଫଳର ଦୋଳାଉତ୍ସର୍ଗ ଭାବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯାଜକତ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ଯାଜକମାନେ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି ଅଛି, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷାର ସମୟାବଧି ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ରୀକୃତ ସେବକବର୍ଗକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ; ତେଣୁ ତିରିଶର ସମୟାବଧି ଯାଜକମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏହିପରି ଏହା ଯାଜକଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବୟସ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ। ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ତିରିଶ ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ଯୋଷେଫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ, ସେ ମଧ୍ୟ ତିରିଶ ବର୍ଷରେ ନିଜର ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତିରିଶ ବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ରହିଥିଲା; ତେଣୁ ଆମ ପାଖରେ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ଯେ, ତିରିଶ ବର୍ଷର ଏକ ସମୟାବଧି ଏକ ଯାଜକତ୍ୱର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତା ମହାନ ପ୍ରଶ୍ନ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଣି ଅଲଗା କରିଦେବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଯୁକ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ଅନ୍ତିମ ବୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ, ସତ୍ୟ, ପବିତ୍ରୀକୃତ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବେ।" Selected Messages, book 3, 385.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ କଳିସିଆ ଶୁଦ୍ଧ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ସକ୍ରିୟ ଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ମହାନ ବିଷୟ ଦାଣ୍ଡିଆକୁ ଛାଣି ବାହାର କରିଦେଏ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଏକ ପବିତ୍ରୀକୃତ ସେବକବର୍ଗକୁ ପାଇବା, ଯାହା ଯୀଶୁ ଏବଂ ଯୋସେଫ ଯାଜକ—ଯିଏ ଦୈବିକ ଓ ମାନବୀୟ ଉଭୟ—ଯୀଶୁ ଏବଂ ଯେହେଜ୍କିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା, ଯୀଶୁ ଏବଂ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ। ଯେମାନେ ତିରିଶି ବର୍ଷଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଏକ ଅବଧିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବାକୁ ଥିବେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ରାଜାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ଏହି ତିନିଜଣ ମାନବ ସମସ୍ତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା, ଯାଜକ ଓ ରାଜାରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବାଇବେଲିକ ପ୍ରତୀକ; ଏହିକାରଣେ ସଂଖ୍ୟା ତିରିଶି ଆମକୁ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ଯେ, ଏହି ତିନୋଟି ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ—ଯେଉଁମାନେ ବାଇବେଲିକ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପୃକ୍ତ, ଏବଂ ଯେମାନେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର କରାଯାଇବାବେଳେ, ସେମାନେ ଦୈବତ୍ୱ ସହିତ ମାନବତାର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହିପରି, ସେହି ଯାଜକମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ତିରିଶି-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ମାନବତା ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଦୈବତ୍ୱର ପତାକାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ଅନ୍ତିମ ପାପାଲ ରକ୍ତସ୍ନାନର ୪୨ ମାସ ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ୪୨ ମାସ ଧରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିବା କରନ୍ତି। ବନ୍ଧନ ଓ ନିର୍ଯାତନାର ୪୨ ମାସ, ଯାହା ମୁକ୍ତି ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଯେପରି ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ୪୩୦ ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ଲାଲ ସମୁଦ୍ରରେ ଘଟିଥିବା ମୁକ୍ତିରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯାହା ପାପଙ୍କ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ୪୨ ମାସର ଶେଷରେ, ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ବାଇବେଲୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ।

ଏହି ବିଆଳିଶି ମାସ ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାନବୀୟ ଦୟାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପରୀକ୍ଷାର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତଥାପି, ସେହି ୪୨ ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ତିରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତି-କାଳ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କରୁଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀର ଜାଲିଆତ ପୁରୋହିତ ତାହାର ଶେଷ ପରିଣତିକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶ୍ରେଣୀରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିଠି ହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ମିଶରର ରାଜା ଫାରାଓ ନିଜ ଶ୍ରେଣୀରେ ମରିଥିଲା। କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ବାଆଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ହତ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ, ଏହିପରି ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାର ମୃତ୍ୟୁକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ, ତୁମେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାକୁ ଦେଖୁଛ, ଯେ ପରେ ହତ୍ୟା ହୁଏ; ଫାରାଓ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ଅଜଗରକୁ; ଏବଂ ପାପାସୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ପଶୁକୁ। ଏହାମାନେ ସମସ୍ତେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁରୋହିତମାନେ, ରାଜାମାନେ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଂଘର୍ଷରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ମଣ୍ଡଳୀ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହୁଏ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦାନ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୁଏ—ଠିକ ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ମରେ। ସେହି ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଯୁଦ୍ଧଟି ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇ ହୁଏ।

ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ୩୦ ବର୍ଷର ଅବଧି ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଅବଧି ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏକ କାଳ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ କଥାରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, କାରଣ ଏମାନେ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରଥମ ୩୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହିପରି ଭାବେ ଏହା ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏହି ଅବଧି ଯାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ଅବଧି ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ଚୁକ୍ତିକୁ ନବୀକୃତ କରନ୍ତି। ସେହି ଅବଧି ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏକ ସମୟ, ଯେମାନେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଯେବେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି। ଅବ୍ରାମଙ୍କର ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ନିଷ୍କର୍ଷ କରାଯାଇପାରେ, ସେହେଲା ଯେ ଯାହା କିଛି ସେହି ଅବଧି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଏ, ତାହା ଅବଶ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼େ, କାରଣ ଓମେଗା ସଦା ଆଲ୍ଫାଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ। ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ସେହି ଓମେଗା, ଯାହା October 22, 1844, କୁଶ, ମିଶରରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଇତ୍ୟାଦି ଓ ଏଭଳି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘଟଣାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ରବିବାର ଆଇନ ତିରିଶି-ବର୍ଷୀୟ କାଳଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସମୟର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମୁଖ କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏହା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଏହା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଅଟେ। କାଳର ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରମାଣର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାର, ଏବଂ ସେହି କାଳର ନିଜସ୍ୱ ଗମ୍ଭୀର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଦେଖି, ତାହାର ଆରମ୍ଭିକ ବିନ୍ଦୁ କ'ଣ ହେବ?

ତିରିଶି ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାଳଖଣ୍ଡ ଅଛି, ଯାହା ବହୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରି ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁରେ ତାହା ପରେ ଏକ କାଳଖଣ୍ଡ ଆସେ, ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ମୂଲ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଳଖଣ୍ଡ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ ଆସୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଏକ ରେଖାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ସେହି କାଳଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସର ଆନ୍ତରିକ ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରୁଛି, ଏବଂ କେତେକ ଆର୍ମାଗେଡନ୍‌ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ବିଶ୍ୱର ବାହ୍ୟ ରେଖାକୁ।

ଏହି ସନ୍ଧିକ୍ଷଣରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ସମ୍ଭବତଃ ଉଚିତ ଯେ, ମହାମାରୀମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ସେହି ଦିନ ଓ ଘଣ୍ଟା ଘୋଷିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଶେଷ ଦିନମାନରେ କୌଣସି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଆମେ କୌଣସି ପରିଚୟଯୋଗ୍ୟ ତାରିଖଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହୁଁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ଆଉ କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମୋର ମତକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରଟିକୁ ଉଦାହରଣରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବି। ଅଧ୍ୟାୟ ବାରଟିରେ ତିନୋଟି ପଦ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ; ସେ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତ ଓ ବାମ ହାତ ଆକାଶ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଅନନ୍ତ କାଳ ଜୀବନ୍ତ, ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, ଦୁଇ କାଳ, ଓ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଚୁର୍ଣ୍ଣ ବିଚୁର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଲେ ପରେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ ହେବ। ଦାନିୟେଲ 12:7।

> ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେ ଘୃଣ୍ୟ ବିଷୟ ଉଜାଡ଼ କରେ, ତାହା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେହି ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଦାନିଏଲ ୧୨:୧୧।

> ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପାଞ୍ଚ ଓ ତିରିଶି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ, ସେ ଧନ୍ୟ। ଦାନିଏଲ 12:12।

ଏହି ତିନୋଟି ପଦ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସଠିକ୍ ଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଂଶ, ଯେଉଁମାନେ ଭିତ୍ତିସ୍ଥମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତଥାପି, ଏହି ପଦ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା "ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ" ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। "ସମୟ ଆଉ ରହିଲା ନାହିଁ" ବୋଲିଥିବାରୁ, ଏହି ପଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରୟୋଗ ଅବଶ୍ୟ ଥାଇପାଇଁ ଉଚିତ, କାରଣ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଉତ୍ତର ବୃଷ୍ଟିର ସମୟାବଧି ବିଷୟରେ କହୁଛି। ଏହି ପଦ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ବୃଷ୍ଟି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ବୁଝାମଣା ଅବଶ୍ୟ ଥାଇପାଇଁ ଉଚିତ, ଯାହା ସନ୍ଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ସମୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ପଦ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସହିତ ଅସମ୍ମତି ମଧ୍ୟ କରେ ନାହିଁ। ଏହି ତିନୋଟି ପଦ୍ୟମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦ୍ୟଟି, (ପଦ୍ୟ ଏକାଦଶ), ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ତ୍ରିଶ-ବର୍ଷୀୟ ଏକ ସମୟାବଧି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ତାହା ପରେ 1260 ବର୍ଷ ଆସେ। ପଦ୍ୟ ଏକାଦଶ ସେହି ତ୍ରିଶ-ବର୍ଷୀୟ ସମୟାବଧିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯାହା ରବିବାର ନିୟମର ପୂର୍ବରୁ ଥାଏ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁର ସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ କାଳରେ, ଯେବେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି। ଏକାଦଶ ପଦରେ ଆମେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଦେଖୁଅଛୁ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମ ପଥିକମାନେ ଠିକ ଭାବରେ ଏକ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଅବଧି ବୋଲି ବୁଝିଥିଲେ, ଯାହା ଏକ 1260-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିକୁ ନେଇଯାଏ। ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସପ୍ତମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦର ଏହି ତିନିଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଶେଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛନ୍ତି। ଶେଷ କାଳରେ ସେହି ତିନିଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ମୁଦ୍ରା ନିଶ୍ଚୟ ଖୋଲାଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ। ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ମନୁଷ୍ୟଜାତିର ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧିର ସମାପ୍ତି ବିଷୟରେ ବାଇବେଲର ସର୍ବାଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିଚିତ୍ରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏହିପରି, ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି।

ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସେହି ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶରେ ହିଁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଓ ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ତାହାର ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସଂଜ୍ଞାକୁ ପାଏ। ସେହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏକଶେ ଚଉଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୁଏ, କାରଣ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ସହିତ ତାହାର ଶେଷକୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସେହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କାଳସୀମାରେ ଯାହା ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୁଏ, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ଶେଷ ମୁଦ୍ରାମୋଚନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୁଏ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶର ଏକାଦଶ ପଦ ଆବ୍ରାମ ଓ ପୌଲଙ୍କର ଦୁଇସ୍ତରୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିରୂପର ସମତୁଲ୍ୟ, ଯାହା ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏକ କାଳସୀମା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱ ାଦଶ ଅଧ ାୟର ଏହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ପ୍ର ତୀକାତ୍ମ କ କାଳାବଧି ଅଟେ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ସମୟର ଅନ୍ତ ିମ ପର୍ଯ୍ୟ ାୟରେ ମୁଦ୍ର ାଖୋଲା ହୁଏ; ଏବଂ ସେହି ମୁଦ୍ର ାଖୋଲା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଅନ୍ତ ିମ ପରିଶୋଧନକୁ ନେଇଯାଏ। ସେହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମଧ ରୁ ପ୍ର ଥମଟି ସ୍ୱ ୟଂ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀକୁ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରନ୍ତ ି, ସେ ଜଳଉପରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ଅଛନ୍ତ ି, ଯାହା 1260 ବର୍ଷ ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ କାଳାବଧିର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି କାଳାବଧିର ଶେଷକୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ଶକ୍ତ ି ଛିତରାଇଯିବାର ଶେଷ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରେ। ଅନ୍ତ ିମ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ହେଲେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ସେମାନେ ଛିତରାଇ ଦିଆଯାଇଛନ୍ତ ି।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେବଳ ଜଳର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉନାହାନ୍ତି, ବରଂ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନଟି "କେତେ ଦିନ?" ଏହି ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। "କେତେ ଦିନ?" ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଡାନିଏଲ୍ ଆଠର ତେରୋତମ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଏ, "କେତେ ଦିନ?"

> ଏବଂ ଜଣେ ସେହି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ରପରିଧାନ କରିଥିବା ମଣିଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, କହିଲେ, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେତେ ସମୟ ରହିବ?"
>
> ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସୁକ୍ଷ୍ମ ସୂତର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ; ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତ ଓ ବାମ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗରେ ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଚିରକାଳ ବଞ୍ଚି ରହନ୍ତି ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଗୋଟିଏ କାଳ, ଦୁଇ କାଳ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଜନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିତରାଇଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର ଶେଷ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:6, 7.

ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଦର୍ଶନରେ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ସନବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ସମୟ ହେବ?", ଏବଂ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନରେ, ପାଲ୍ମୋନି (ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନ) ରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ିଦେବା ପାପ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସୈନ୍ୟଦଳ ଉଭୟକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦିଆଯିବ, ସେହି ବିଷୟରେ କେତେ ସମୟ ହେବ?"

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନଙ୍କ ତୀରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ନଦୀ-ଦର୍ଶନ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ 'ପ୍ରଶ୍ନ' ପଚରାଯାଏ, ଯାହା ସଦା 'ଉତ୍ତର' ଭାବେ ରବିବାର ଆଇନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ତଥାପି ଉଭୟ ଉତ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଅଗ୍ରଣୀମାନେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ଉଲାଇ ନଦୀ-ଦର୍ଶନର ଉତ୍ତରକୁ ଠିକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ 1798 ସେହି ସମୟ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିର ଚିତ୍ରାଭିତ୍ରା ଶେଷ ହେଲା। କିନ୍ତୁ 1844 ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବଚନର 'ସମୟ-ପ୍ରୟୋଗ' ଶେଷ ହେଲା, "କେତେ ଦିନ?" ବୋଲି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଅଗ୍ରଣୀମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରି କହେ—'2300 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ'—ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର "ସମସ୍ତ" "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ" ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ସାଢ଼େ ତିନିଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରାଭିତ୍ରା ଶେଷ ହେବ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କର ଶେଷ ତିନୋଟି ଅଧ ାୟର ହିଦ୍ଦେ କେଲ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଏବଂ ସପ୍ତ ମରୁ ନବମ ଅଧ ାୟ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନକୁ ସିଷ୍ଟ ର ହ ୍ୱାଇଟ୍ "ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରିଛନ୍ତ ି। ସମସ୍ତ ଐତିହାସିକ ଓ ବାଇବେଲୀୟ ପଣ୍ଡ ିତମାନେ ଚିହ୍ନ ଟ କରନ୍ତ ି ଯେ, ଶିନାର ସହ ସମ ୍ବନ୍ଧ ିତ କେବଳ ଦୁଇଟି ନଦୀ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ ମହାନଦୀ। ସେହି ଦୁଇଟି ନଦୀ ହେଲା ଟାଇଗ୍ର ିସ୍ (ହିଦ୍ଦେ କେଲ) ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍। ଉଲାଇ ନଦୀ ଶିନାରର ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍ ନୁହେଁ; ଏହା ପାରସ୍ୟ ରେ ଥିବା ମାନବନିର୍ମିତ ଏକ ଛୋଟ ନାଳାସଦୃଶ ନଦୀ, ଶିନାରରେ ନୁହେଁ। ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜମ୍ ର ଭିତ୍ତ ି ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ୀୟ ସ୍ତ ମ୍ଭ କୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ଦର୍ଶନରେ ଉଲାଇ ନଦୀ ଶିନାରରେ ଅବସ୍ଥ ିତ ନୁହେଁ,

ତଥାପି ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ୍ର 1 ଉଲାଇକୁ ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍—ଅର୍ଥାତ୍ ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଗୋଟିଏ—ବୋଲି ଚିହ୍ନ ିତ କରନ୍ତ ି।

ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନ ଡ୍ରାଗନ, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଯେମାନେ ଜଗତକୁ ଆର୍ମାଗେଦ୍ଦୋନ ଦିଗରେ ନେଇଯାନ୍ତି; ଏବଂ ଉଲାଇ ଦର୍ଶନ ମନୁଷ୍ୟର ମାନବତା ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତାକୁ ଯୋଗ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପ୍ରେରଣା ଉଲାଇ ନଦୀକୁ ଇଉଫ୍ରେଟିସ ନଦୀ ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଯାହା ମନୁଷ୍ୟତା ସହିତ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତାକୁ ଯୋଡ଼ିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବା ପାଇଁ।

ୟୁଫ୍ରାଟିସ ଓ ଟାଇଗ୍ରିସ—ଉଭୟ—ଏଦେନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ସମଗ୍ର ପରିସର ମାଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଏଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ୟୁଫ୍ରାଟିସ ମଣିଷ-ନିର୍ମିତ ଉଲାଇ ନାଳା ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ, ଯାହା ଦେବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଅର୍ଥାତ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସଂଯୋଗ ସାଧିତ ହୁଏ। ଉଲାଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ଅଧିକାର ଉପରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଏହା ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଏହି ପରିଚୟକୁ—ଯେ ପର୍ସୀୟ ଉଲାଇ ନଦୀ ଶିନାରର ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ—ବିଶ୍ୱର ନିପୁଣମାନଙ୍କ ସହିତ ବିରୋଧାଭାସରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ।

ଉଲାଇ ନଦୀର ପ୍ରତୀକ ମନୁଷ୍ୟର ବଚନ କିମ୍ବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ସୂଚିତ କରେ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ କି ସଠିକ୍, କିମ୍ବା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସଠିକ୍? ଉଲାଇ ନଦୀ କି ପର୍ସିଆର ଏକମାତ୍ର ନଦୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିମ୍ବା ଏହା କି ଏପରି ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ନଦୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଏଦେନର ଜଳ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜଳର ମିଶ୍ରଣରେ ଗଠିତ?

ମୁଁ ଉଠାଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱର ବହୁତ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଉତ୍ତର ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ମୋର ମତାର୍ଥ ତୁମେ ଦେଖିପାରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କିଛି ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି। ଲୌକିକ ଇତିହାସକାରମାନେ ଓ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ କି ସଠିକ୍, ଏବଂ Sister White କି ଭୁଲ? "ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନେ" Tigris ଓ Euphrates ବୋଲି କେହି ବିବାଦ କରେନାହାନ୍ତି। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ Sister White ପର୍ଷିଆର Ulai ନଦୀକୁ ଶିନାରର ଏକ ମହାନଦୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେ କି ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା? କିମ୍ବା, ସେ ଜଣେ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯିଏ ଏକ ଭୁଲ କରିଥିଲେ? ଜଣେ ସତ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କେତେଟି ଭୁଲ କରିପାରନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେମାନେ ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ହୋଇଯାଆନ୍ତି? କିମ୍ବା, ଇତିହାସକାରମାନେ କି ଭୁଲ? କିମ୍ବା, ସେ ପ୍ରକୃତରେ କି ସଠିକ୍? କିମ୍ବା, ଇତିହାସକାରମାନେ ଓ Sister White—ଉଭୟେ କି ସଠିକ୍? Hiddekel ଓ Ulai ନଦୀମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ ଉଭୟରେ ନଦୀର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ରପରିଧାନକାରୀ ସେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ବିଷୟରେ—ଯିଏଙ୍କୁ "କେତେ ଦିନ?" ବୋଲି ପଚାରାଯାଇଛି—ତାହା ସହିତ ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ଉଠାଇଥିଲି।

ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ପର୍ସିଆର ସୂସାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସୂସା ଉଲାଇ ନଦୀତୀରେ ଅବସ୍ଥିତ; କୃଷି ଉଦ୍ୟୋଗର କାରଣରୁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିରେ ପ୍ରାକୃତିକ ନଦୀ ସହିତ ମାନବନିର୍ମିତ ଜଳନାଳମାନଙ୍କର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ଉଲାଇ ପ୍ରାୟ ଆଉ ଏକଶେ ପଞ୍ଚାଶ ମିଲ ତଳଦିଗକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେବା ସହିତ, ଏହା ଟାଇଗ୍ରିସ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସ ନଦୀମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ। ଏଦେନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଟାଇଗ୍ରିସ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସ ଶେଷରେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମିଶିଯାଆନ୍ତି, ପର୍ସିଆର ଉଲାଇ ନଦୀ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକଇ ସ୍ଥାନରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାଏ। ଉଲାଇ ନଦୀ ଯେତେବେଳେ ଟାଇଗ୍ରିସ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସର ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳରେ ଟାଇଗ୍ରିସର ଜଳାଭୂମି ପ୍ରଣାଳୀ ସହିତ ମିଳିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଲାଇ ସେହି ଜଳର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ, ଯାହା ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନଙ୍କୁ ଗଠନ କରେ। ଇତିହାସକାରମାନେ ସଠିକ୍, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ତେଣୁ ସଠିକ୍।

ଯେତେବେଳେ ସିଷ୍ଟ ର୍ ହ୍ ୱାଇଟ୍ ଅଷ୍ଟ ମ ଅଧ ାୟରେ ଉଲାଇର ଦର୍ଶନକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରନ୍ତ ି, ସେତେବେଳେ ସେ ଏମିତି ଏକ ନଦୀକୁ ଚିହ୍ନ ଟ କରୁଛନ୍ତ ି, ଯାହା ତାହାର ମାନବନିର୍ମିତ ଜଳସେତୁ-ପ୍ର ଣାଳୀ ପାଇଁ ପରିଚିତ, ଯାହା ଟାଇଗ୍ର ିସ୍ ଓ ୟୁଫ୍ରେ ଟିସ୍

ନଦୀମାନଙ୍କ ୁ ସଂଯୋଗ କରେ, ଯେଉଁମାନେ 2520 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି କାଳପର୍ଯ୍ୟ ।ୟର ପ୍ର ଟୀକ, ଯାହାର ସମାପ୍ତ ି 1798 ଓ 1844 ରେ ହୋଇଥିଲା।

ଟାଇଗ୍ରିସ୍‌ର ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ନାମ ହେଉଛି ହିଦ୍ଦେକେଲ; ଏବଂ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍‌ସହ ସମ୍ପର୍କରେ, ଉଭୟ ନଦୀକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଅଶ୍ଶୂର ଓ ବାବିଲ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ମଧ୍ଯ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ଦୁଇଟି ସିଂହ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେହି ଦୁଇଟି ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତି ପୌରାଣିକ ରୋମ ଓ ପାପାଲ୍‌ରୋମର ଦୁଇଟି ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତିଙ୍କର ପୂର୍ବଛାୟା ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଓ ଜଣେ ନାରୀ, କିମ୍ବା ଜଣେ କଳିସିଆ ଓ ଜଣେ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତୀକ। ପୌରାଣିକ ରୋମ ରାଜନୈତିକ ଶାସନକଳାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପୁରୁଷ ଥିଲା, ଏବଂ ପାପାଲ୍‌ରୋମ କଳିସିଆଗତ ଶାସନକଳାର ଅଶୁଦ୍ଧ ନାରୀ ଅଟେ। ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଶ୍ଶୂର ପୁରୁଷ ଏବଂ ବାବିଲ ନାରୀ ଥିଲା; ଏହିପରି ଟାଇଗ୍ରିସ୍‌କୁ ପୁରୁଷ ଏବଂ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍‌କୁ ନାରୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ।

ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ନଦୀ ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟନୀତିର ନଦୀ, ଯାହା 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା; ଏବଂ ଚର୍ଚ୍ଚ-କାର୍ଯ୍ୟନୀତିର ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିଲା। ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍‌କୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ 1844 ର ସନ୍ଦେଶ ବାବିଲୋନ୍‌ବିଷୟରେ ଥିଲା, (ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍) ଯାହା 1844 ରେ ପୁନର୍ବାର ପତିତ ହେଲା। ଯେପରି ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ 1844 ରେ ଏକ ଜଳପ୍ରପାତ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ସେପରି ଉଲାଇ ନଦୀ, ଯାହା ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ ସେହି ସଙ୍ଗମସ୍ଥଳରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ଅନ୍ୟ ନଦୀର ଜଳ ସହିତ ମିଶିଗଲା। ରାଜ୍ୟ-କାର୍ଯ୍ୟନୀତିର ନଦୀକୁ 1798 ରେ ଅବରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପାପସତ୍ତାରୁ ନାଗରିକ ଅଧିକାର କାଢ଼ି ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ଏକେଇ ବର୍ଷରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଏବଂ ବାଇବେଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଶାସନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ। ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ନଦୀ 1798 ରେ ଅବରୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ସଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ଯେଉଁଠାରେ ରାଜ୍ୟ ଶେଷରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ସେହି ବନ୍ଧକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପାପୀୟ ନିର୍ଯାତନାର ବନ୍ୟାକୁ ରୋକି ରଖିଛି, ଯାହା ଜଗତ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା ପରି ବହିଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ। ସେହି ପ୍ରାଚୀର, କିମ୍ବା ବନ୍ଧ, ହେଉଛି ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟର ପୃଥକୀକରଣର ପ୍ରାଚୀର।

୧୮୪୪ ମସିହାରେ, ଉଭୟ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ଓ ଉଲାଇ ୧୮୪୪ର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବାବିଲୋନର ପତନ ବୋଲି ପରିଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ଏହାକୁ ସେହି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ କରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୮୪୪ରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବରେ ସେ ବାବିଲୋନର ଜଳକୁ ଏବଂ ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରଧାମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ—ଏମିତି ଏକ ଜନସମୁଦାୟ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ସେହି ଜନମାନଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସେହି ବର୍ଷା ସହିତ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବାର୍ତ୍ତା ଅଧୀନରେ ବର୍ଷିତ ହେଲା, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବାର୍ତ୍ତାର ସେହି ବର୍ଷାବିନ୍ଦୁମାନେ ଟାଇଗ୍ରିସ୍‌ର ଜଳରୁ ଆସ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରି ମିଲେରାଇଟମାନେ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ରୋମ ଓ ୧୭୯୮କୁ ପରିଚିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେପରି ସେମାନେ ବାବିଲୋନର ପତନକୁ ପରିଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର ପୂର୍ବରୁ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, କିମ୍ବା ଆପଣ ଏପରି କହିପାରନ୍ତି—ଉଲାଇ, ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଓ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ନଦୀମାନଙ୍କର ଆସ୍ତରିତ ଜଳରୁ ଆସିଥିବା ବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦାନିଏଲ ୫:14 ର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରତିରୂପମୂଳକ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିବସର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ସପ୍ତମ ପଦରେ ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହିଦ୍ଦେକେଲର ଜଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଟାଇଗ୍ରିସର ଜଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି—ସେହି ଦର୍ଶନରେ ରାଜ୍ୟକୌଶଳର ଜଳ ଉପରେ, ଯେହା ମାନବୀୟ ରାଜ୍ୟକୌଶଳର ଶେଷ ଗତିବିଧିଗୁଡ଼ିକୁ, ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମକୁ, ରୂପରେଖା କରେ। ସେ ସେଠାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେପରି ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନରେ, ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷ, ଯିଏ ସେଠାରେ ପାଲ୍ମୋନି, ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାନିର୍ଣ୍ଣୟକାରୀ, ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦର ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି। ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ଏହି ସଂଳାପ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଳାପ, ଦୂତମାନଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ; ଏବଂ ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, "କେତେଦିନ?"

ଉତ୍ତର ହେଉଛି 2300 ଦିନ; ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହା "ଏକ କାଳ, କାଳଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ" ଅଟେ। ଏହି ଉତ୍ତରକୁ 2300 ବର୍ଷ ଏବଂ 1260 ବର୍ଷ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, କିନ୍ତୁ 1844 ମସିହାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତାରେ ସମୟର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ଈଶ୍ୱର ଏକ ନିଷେଧାଜ୍ଞା ରଖିଥିଲେ, କାରଣ ସମୟ ଆଉ ନାହିଁ। ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ମଣିଷ ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କର ତାଙ୍କର ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ଉତ୍ତର କ'ଣ? "କେତେ ଦିନ?" ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଭାବେ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି; ତେଣୁ କି ପବିତ୍ରାଳୟ ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ, ଏବଂ କି "ଏହି ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ" ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ? ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" କ'ଣ, ଏବଂ ସେହି "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା?

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଦାନିୟେଲ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଠିଆ ଥିଲେ; ଜଣେ ନଦୀର କୂଳର ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ନଦୀର କୂଳର ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିବା, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ସମୟ ହେବ?"
>
> ଏବଂ ମୁଁ ଶୁଣିଲି ଯେ, ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ସେହି ପୁରୁଷ, ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଡାହାଣ ହାତ ଓ ବାମ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ, ସେ ଚିରଜୀବୀଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଓ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଜନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିଣ୍ଡିଛଡ଼ା କରିବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥାର ସମାପ୍ତି ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:5–7.

"କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପ୍ରଶ୍ନ ରବିବାର ଆଇନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଦୂତ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ ରବିବାର ଆଇନ କେବେ ହେବ, ତାହା ନୁହେଁ; ବରଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ କେବେ ହେବ। "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" ରବିବାର ଆଇନରେ ଶେଷ ହୁଏ, ତେଣୁ ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ? କିମ୍ବା ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହିଲେ, ହିଦ୍ଦେକେଲ ପାଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" କ'ଣ? ଯଦି ଆମେ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" କ'ଣ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରୁ, ତେବେ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" କେବେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଖୋଜିପାରିବା। ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଏହି ଦର୍ଶନ ସମୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା, ସେଥିକୁ ବିଶେଷଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ଏବେ ମୁଁ ଆସିଛି, ଯେଣେକି ଅନ୍ତିମ ଦିନମାନରେ ତୁମ ଜନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ତୁମକୁ ବୁଝାଇଦେବି; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ଦାନିଏଲ 10:14।

ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଆସିଥିଲେ ଯେଣୁ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଆସିବ ତାହା ବୁଝିପାରନ୍ତୁ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ମିଲରାଇଟମାନେ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ବୁଝିଥିଲେ ବୋଲି ମାନି ନେଇ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରୟୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା—ଏହା ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଘୋଷିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବା ସମାନ। ଗବ୍ରିଏଲ୍ ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆରମ୍ଭ କରିବା ସହିତ, ସେଠାରେ ଯେ ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି ବାହ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବିବରଣୀ, ଯେଉଁଥିରେ ଡ୍ରାଗନ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କିପରି ଜଗତକୁ ଆର୍ମାଗେଦୋନକୁ ନେଇଯାନ୍ତି ସେଥି ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କିଛି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନେ ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ହେଉଥିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, କିନ୍ତୁ ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟର ଇତିହାସ ପ୍ରାଥମିକତାର ସହିତ ଏକ ବାହ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ। ଏହାର ଅର୍ଥ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟରେ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଆଲଫା ଓ ଏକ ଓମେଗାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କାରଣ ଏଗାରୋତିଅ ଅଧ୍ୟାୟର ବିପରୀତରେ, ଏହି ଉଭୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ସନ୍ଦେଶର ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚଉତାଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରଲାଗାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟଟି ହେଉଛି ମାନବଜାତିର ବିଦ୍ରୋହ, ଯାହା ଉତ୍ତରର ରାଜା, ରୋମର ପୋପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ; ଏବଂ ଆଲଫା ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶମ, ସହିତ ଓମେଗା ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାଦଶ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଶତ

ଚଉତାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ଅନ୍ତ ର୍ନିହିତ ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ଏହି ତିନୋଟି ଅଧ ାୟ ସବୁ ପରୀକ୍ଷ ାକାଳର ସମାପ୍ତ ିକୁ ନେଇଯାଏ; ଆଲ ୍ଫା ଅଧ ାୟ ଦେବଭୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଉପାସକମାନଙ୍କ ୁ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରେ; ଏବଂ ଅଧ ାୟର ଶେଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ଶକ୍ତ ିର ଦ୍ୱ ିଗୁଣନ ଦିଆଯାଏ, ଏପରିକରେ ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱ ାଦଶ ଅଧ ାୟ ହେଉଛି ଓମେଗା ଅଧ ାୟ, ଏବଂ ଏହା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ର ବିଚାରର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋଟି ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧିର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନବଜାତିର ବିଦ୍ରୋହକୁ ବିସ୍ତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ; ଯାହା, ସିଷ୍ଟର ୱାଇଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଅନୁଗ୍ରହ-ଅବଧିର ସମାପ୍ତିର ଏକ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ। ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋଟି ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କାରଣ ଦାନିଏଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ତ୍ରିବିଧ ବିନାଶ ସମୟରେ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଆଯାଇଥିଲେ; ଯାହା 70 AD-ରେ ସେହି ସହରର ବିନାଶର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଜଗତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ବିନାଶର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକ ଥିଲା।

ଏକେ ବର୍ଷର ଏକେ ଦିନରେ, ଛଅ ଶତ ପାଞ୍ଚଷଠି ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନରେ, ଯିରୁଶାଲେମର ଦୁଇଟି ଶାବ୍ଦିକ ବିନାଶ ଘଟିଥିଲା। ସେହି ଦୁଇଟି ବିନାଶ ସେହି ସହରର ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ନିୟମର ସିନ୍ଦୁକ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା କଥା ଥିଲା। ଶିଲୋ ସେହି ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ସେହି ପ୍ରଥମ ସହରର ବିନାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା କଥା ଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶକୁ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ବିନାଶର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ବିଷୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପଦେଶ ଉପରେ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି।

ଶିଲୋ, ନେବୁକଦ୍ନେସର ଓ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ—ଏହି ତିନୋଟି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନଗରର ବିନାଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି। ଶିଲୋ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଶିଖାଏ—ଏହା ଏଲୀ କରିନଥିଲେ—ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବାକୁ—ଏହାମଧ୍ୟ ଏଲୀ କରିନଥିଲେ—କାରଣ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଆମେ ଦ୍ୱିଗୁଣତାକୁ ଦେଖୁଥାଉ, ଯାହା ନେବୁକଦ୍ନେସର ଓ ଟାଇଟସ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଶେଷ ଦିନରେ ଯେରୁଶାଲେମର ତୃତୀୟ ବିନାଶ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଶେଷରେ ଘଟେ, ଯାହା ବିଚାରର ମଧ୍ୟ ଶେଷ ଅଟେ।

ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରୋଟି ହେଉଛି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଇତିହାସ। ଏହା ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ବିଚ୍ଛେଦର ଦର୍ଶନ ଓ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦର୍ଶନର ବାଇଶତମ ଦିନରେ ଘଟୁଥିବା ଶକ୍ତିଦାୟକ ତିନୋଟି ସ୍ପର୍ଶର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ, ଅଧ୍ୟାୟ ବାରୋଟି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତ୍ୟଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯାହା ଘଟେ, ସେଥିର ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ହେବ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଆଉ ଏହି ମଧ୍ୟ, ଯେ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରୋଟିର ଭିତରର ଆଲୋକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ଆଲୋକଠାରୁ ବାଇଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ।

ଉଲାଇର ଦର୍ଶନରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?" ବୋଲି ପଚାରାଯାଇଥିଲା। ତେରୋଟିଅ ପଦରେ ଥିବା ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ବାରୋଟି ପଦ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବାହ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲା। ସେହି ବାରୋଟି ପଦ କେବଳ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ବିସ୍ତାର କରୁଥିଲା। ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମାଦୀୟ ଓ ପାରସୀମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇ ଆହୁରି ବିସ୍ତାରିତ କରାଯାଇଛି। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷାର୍ଦ୍ଧ ଏବଂ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ସମଗ୍ରଟି ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷଦିନର ଜନମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରଣ। ଉଲାଇ ନଦୀମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନରେ ମିଳୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ତିନି ଅଧ୍ୟାୟ, ସହିତେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ସହ ଦାନିଏଲଙ୍କର ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଦଶମରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆଲ୍ଫାରୁ ଓମେଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ।

ହିଦ୍ଦେକେଲ ଓମେଗା ଏବଂ ଉଲାଇ ଆଲ୍ଫା ହେବାରୁ, ଶେଷକାଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେଉଥିବା ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶକ୍ତି, ଯେହି ଦର୍ଶନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜିମ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଭିତ୍ତି ଅଟେ, ତାହାଠାରୁ ବାଇଶି ଗୁଣା ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଅଟେ। ଏହା ଏପରି ହେବାରୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଆଲୋକ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଶେଷଦିନମାନରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆଲୋକ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥାଏ। ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ସୁକୁମାର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ପଚାରେ, "କେତେ ଦିନ?"—ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟମାନେ ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେମାନେ ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବେ, ଯେପରି ଆବ୍ରାମଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସ ଆବ୍ରାମଙ୍କୁ ତାରାମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ଦେଖିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାର ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରେ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶରେ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟ ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପତାକାରେ ରୂପାନ୍ତର।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ବିଷୟରେ ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ ଯେ ଦାନିୟେଲ ୧୨ର ଏକାଦଶ ପଦ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡରୁ ଗଠିତ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରଥମଟି ତ୍ରିଶ ବର୍ଷର। ଏକାଦଶ ପଦ ଉପରେ ଯଥାର୍ଥ ଜୋର ଦେବା ପାଇଁ, ମୁଁ ସପ୍ତମ ପଦକୁ ଗଲି; ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂପୃକ୍ତତାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଏ।

ଏକାଦଶ ପଦକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବା ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଯେ, ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ସିଧାସଳଖ "ଶେଷକାଳ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଦିନମାନଙ୍କରେ, ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ମୋହରିତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି; ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ, ଏକ ଅମୋହରିତ ସନ୍ଦେଶ ରହିବ, ଯାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଧ୍ୱନିରେ ପରିଣତ ହେବ। ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିନୋଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହାମାନଙ୍କୁ ମିଲେରାଇଟମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପରିଭାଷିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ କରାଗଲା। ସେହି ତିନୋଟି କାଳଖଣ୍ଡ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁନାହାନ୍ତି, କାରଣ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଦୂତ ଯିଏ ଉଭୟ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରତି ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି, ସେହି ଦୂତ ହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗପ୍ରତି ଉଠାଇ ଶପଥ କରିଥିଲେ ଯେ ଆଉ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ। 1844 ମସିହାର ସେହି ଘୋଷଣାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ସେହି ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳଖଣ୍ଡ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ କାଳଖଣ୍ଡ, ଯାହାମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ନୁହେଁ।

ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ଡାନିଏଲ ବାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟଟି ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସମୟକାଳ ଅଟେ, ଯାହା ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ତିରିଶି ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତୁମେ ଜାଣ ଯେ ତିରିଶି ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ସେହି ଦ୍ୱିଗୁଣ ସମୟକାଳ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଆଲ୍ଫା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧି ଅଟେ। ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଓମେଗା, ଯାହା ଏକ ନିର୍ବାଚିତ ଜନମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ, ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହିଁ ତାହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା ବିଷୟରେ ଡାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଶିଖରବିନ୍ଦୁ ଅଟେ।

ଶେଷ ସମୟରେ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକ ଦେବଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରେ। ଶେଷ ସମୟରେ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଆଲୋକ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟର ଭିତରେ ଥିବା ତିନୋଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟାବଧି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଓମେଗା ଅଟେ, ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନଟି ଦାନିୟେଲଙ୍କ ନଦୀ-ଦର୍ଶନମାନଙ୍କର ଆଲ୍ଫାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ଅଧ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଓମେଗା ଅଟେ। ଏଦେନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ନଦୀମାନେ ଶେଷରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏବଂ ପରେ ଦେବଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆଣିଲା, ଯାହା ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଦୁଇଟି ଆନ୍ଦୋଳନର ଆଲ୍ଫା ଆନ୍ଦୋଳନ ଅଟେ। ଏକାଦଶ ପଦର ୧୨୯୦ ବର୍ଷ ଅବ୍ରାମ ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କର ୪୩୦ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପାଇଁ ଓମେଗା ଅଟେ।

ଆମେ ଦାନିୟେଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ତାହାର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ, ପୌଲ କିଏ ଥିଲେ ତାହା ସ୍ମରଣ କରିବା ଉଚିତ। ପୌଲ କେବଳ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ—ଏହା ମଧ୍ୟ ସେତେଇ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। ତାହାଠାରୁ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ପୌଲ ଥିଲେ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା। ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯିଏ ମୋଶାଙ୍କ ସଦୃଶ ଭାବେ, ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥାନ୍ତି—ଯଥା, ବେଦୀ-ଉପାସନାରୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ-ଉପାସନାକୁ; ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା; ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ। ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରୟୋଗର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଧିକ ସୂଚନା ଓ ନିୟମ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବାଇବେଲ-ଲେଖକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲାପରେ ମଧ୍ୟ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ପୌଲ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ! ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ଜନମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକତାକୁ ଯାଇଥିବା ରୂପାନ୍ତରକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲେ।

ପାଉଲ୍ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ସହ ସେହି ଚୟିତ ଜନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶାବ୍ଦିକରୁ ଆତ୍ମିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସଂଯୋଜକ ସେତୁ ଅଟନ୍ତି। ଯଦି ଆପଣ ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସରେ ପାଉଲଙ୍କ ଭୂମିକା କିଏ ଥିଲା, ସେଥିରେ ସ୍ଥିର ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଜନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ-ପ୍ରକାଶିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ଏକ ୩୦-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧି ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏହା କେତେ ଦିବ୍ୟରୂପେ ଉପଯୁକ୍ତ। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କରେ ପରିଣତ ହେଲେ, ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷୀ ସହ ସମନ୍ୱିତ ନୂତନ ନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ରାମଙ୍କ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ। ଆରମ୍ଭରେ ଅବ୍ରାମ, ତାପରେ ଶେଷରେ ପାଉଲ୍—ଏହି ଦୁଇଜଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନମାନଙ୍କ ୧୨୯୦ର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଯିହୋଶୂୟ ଓ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଜଖରିୟଙ୍କ ଦର୍ଶନ, ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ମହାଦିନର ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଘଟଣାବଳୀରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଉପରେ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ସହିତ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ହୁଏ। ସେତେବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ମହା ପରୀକ୍ଷା ଓ କ୍ଲେଶରେ ଆଣିଦିଆଯିବ। ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନାଗ ଓ ତାହାର ସୈନ୍ୟଦଳର କ୍ରୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରିବେ। ଶୟତାନ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ନିଜର ପ୍ରଜା ବୋଲି ଗଣନା କରେ; ସେ ଅନେକ ନାମମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ସୁଦ୍ଧା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସ୍ଥାପନ କରିଛି। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଏକ ଛୋଟ ଦଳ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରଭୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରୁ ମିଟାଇ ପାରିଥାନ୍ତା, ତେବେ ତାହାର ବିଜୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତା। ସେ ଯେପରି ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା, ସେହିପରି ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେ ପୃଥିବୀର ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବ। ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୈବିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ମାନବୀୟ ଆଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯିବ।"

> "ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିବେ, ସେମାନେ ଧମକିତ, ନିନ୍ଦିତ, ନିଷିଦ୍ଧ ହେବେ। ସେମାନେ 'ପିତାମାତା, ଭାଇମାନେ, ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ ଏବଂ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରାଯିବେ,' ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। Luke 21:16. ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଆଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାରେ ଅଛି; ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ହେବ ପ୍ରାର୍ଥନା। ଯେପରି ଯିହୋଶୂୟ ଦୂତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିନୟ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଅବଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ, ଭଗ୍ନହୃଦୟତା ଏବଂ ଅଚଳ ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ, ନିଜମାନଙ୍କର ପକ୍ଷସମର୍ଥକ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କ୍ଷମା ଓ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ବିନୟ କରିବେ। ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନର ପାପମୟତା ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସଚେତନ; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ଓ ଅଯୋଗ୍ୟତାକୁ ଦେଖନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।"

> "ଯେପରି ସେ ଯିହୋଶୂୟାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଦାଁଡିଥିଲା, ସେପରି ସେ ପରୀକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଦାଁଡି ରହେ। ସେ ତାଙ୍କର ମଳିନ ବସ୍ତ୍ର, ତାଙ୍କର ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତ୍ରକୁ

ଦେଖାଏ। ସେ ତାଙ୍କ ର ଦୁର୍ବଳତା ଓ ମୂର୍ଖତା, କୃତଘ୍ନ ତାର ପାପଗୁଡ଼ିକ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ର ଅସାଦୃଶ୍ୟ ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ର ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନିତ କରିଛି। ସେ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ତାଙ୍କୁ ଭୀତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଯେ ତାଙ୍କ ର ଅବସ୍ଥା ନିରାଶାଜନକ, ତାଙ୍କ ର ଅପବିତ୍ର ତାର କଳଙ୍କ କେବେ ସୁଦ୍ଧା ଧୋଇଯିବ ନାହିଁ। ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ଆଶା କରେ, ଯେନା ସେମାନେ ତାହାର ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ମାନି ନିଅନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଷ୍ଠାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।"

"ଶୟତାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ପାପସମୂହ ବିଷୟରେ ଏକ ସଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିଛି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଜୋରଦାର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି, ଘୋଷଣା କରେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାପମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଦୈବି ସୁରକ୍ଷାର ଅଧିକାର ହରାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦାବି କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଅଧିକାର ତାହାର ଅଛି। ସେ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ, ତାହାର ନିଜ ପରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାକୁ ସମାନ ଭାବରେ ଯୋଗ୍ୟ। 'ଏମାନେ କି,' ସେ କୁହେ, 'ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୋର ସ୍ଥାନ ନେବେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ନେବେ? ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କି ତାହାର ବିଧିବଚନଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି? ସେମାନେ କି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମୀ ଠାରୁ ବେଶି ନିଜ-ପ୍ରେମୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି? ସେମାନେ କି ତାଙ୍କର ସେବାଠାରୁ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଉପରେ ରଖିନାହାନ୍ତି? ସେମାନେ କି ଜଗତର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରେମ କରିନାହାନ୍ତି? ଦେଖ, ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଛି। ଦେଖ, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟତା, ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣା। ଈଶ୍ୱର କି ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ଦୂତମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରୁ ନିଷ୍କାସିତ କରିଦେବେ, ଏବଂ ତଥାପି ସେହିମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିବେ, ଯେମାନେ ସେଇ ଏକେ ପାପରେ ଦୋଷୀ ହୋଇଛନ୍ତି? ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ନ୍ୟାୟରେ ଏହା କରିପାରିବ ନାହିଁ। ନ୍ୟାୟ ଦାବି କରେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଘୋଷିତ ହେଉ।'"

"କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ, ସେମାନେ ପାପ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶୈତାନୀୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନମ୍ରତା ଓ ଅନୁତାପ ସହ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ପକ୍ଷସମର୍ଥକ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିବେଦନ କରୁଛନ୍ତି। ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ଅକୃତଜ୍ଞତା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବାଧିକ ଅପମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି, ସେ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି: 'ହେ ଶୈତାନ, ପ୍ରଭୁ ତୋତେ ତିରସ୍କାର କରନ୍ତୁ। ଏହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରାଣ ଦେଇଛି। ସେମାନେ ମୋର ହାତତଳିରେ ଖୋଦିତ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥାଇପାରେ; ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ରୟାସରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାଇପାରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରି ଗ୍ରହଣ କରିଛି।'"

"ଶୟତାନଙ୍କର ଆକ୍ରମଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବଳ, ତାହାର ଭ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ। ସେମାନଙ୍କର କ୍ଲେଶ ମହାନ, ଭଟ୍ଟିର ଅଗ୍ନିଶିଖା ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରସିଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ; କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ସୁନା ପରି ବାହାର କରି ଆଣିବେ। ସେମାନଙ୍କର ପାର୍ଥିବତା ଦୂର କରାଯିବ, ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।"

"କେବେ କେବେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ କଳିସିଆର ବିପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ତାହାର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାପ୍ରତି କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ମଣେହୁଏ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୁଲିନାହାନ୍ତି। ଏହି ସଂସାରରେ ତାଙ୍କ କଳିସିଆ ପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଏତେ ପ୍ରିୟ ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ। ସାଂସାରିକ ନୀତିଚାଳନା ତାହାର ଅଭିଲେଖକୁ ଦୂଷିତ କରୁ, ଏହା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ। ସେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଶୟତାନଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହେବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆନ୍ତି ନାହିଁ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଭାବେ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପାଳୁ ହେବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଚରିତ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଶକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ସମସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବେ।"

"ଶେଷ ସମୟରେ ଦେଶରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବେ ଏବଂ କାନ୍ଦିବେ। ଅଶ୍ରୁସହିତ ସେମାନେ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପଦଦଳିତ କରିବାଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଯେ ବିପଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି, ସେହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବେ; ଏବଂ ଅବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ଦୁଃଖରେ ସେମାନେ

ପଶ୍ଚ ।ଉ ।ପଭାବେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରିବେ। ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ର ଶୋକକୁ ଉପହାସ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ଗମ୍ଭୀର ଅନୁରୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟ ଙ୍ଗ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ର ବେଦନା ଓ ନମ୍ର ତା ଏହାର ଅସ୍ପ ଷ୍ଟ ତାହୀନ ପ୍ର ମାଣ ଯେ, ସେମାନେ ପାପର ପରିଣାମସ୍ୱ ରୂପ ହରାଇଥିବା ଶକ୍ତି ଓ ଚରିତ୍ର ର ମହତ୍ତ୍ୱ କୁ ପୁନର୍ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଅଧିକ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କ ର ଚକ୍ଷୁ ତାଙ୍କ ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ତା ଉପରେ ନିର୍ମିଳିତ ଥିବାରୁ, ସେମାନେ ପାପର ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ପାପମୟତାକୁ ଏତେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି। ନମ୍ର ତା ଓ ଦୀନତାହିଁ ସଫଳତା ଏବଂ ବିଜୟର ଶର୍ତ୍ତ। କ୍ରୁଶର ପାଦପୀଠରେ ନମିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବର ମୁକୁଟ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଜନମାନେ ଯେପରି, ତାଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ତର୍ବନ୍ଦୀ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିଜେ ମଧ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କେତେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି। ଶୟତାନଙ୍କ ଉତ୍ତେଜନାରେ, ଏହି ଜଗତର ଶାସକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଦୋଥାନରେ ଏଲିଶାଙ୍କ ଦାସର ଚକ୍ଷୁ ଯେପରି ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ସେପରି ଖୋଲାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଶିବିର କରିଥିବା ଦେଖିଥାନ୍ତେ, ଯେମାନେ ଅନ୍ଧକାରର ସେନାବଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଛନ୍ତି।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଦୁଃଖିତ କରି, ହୃଦୟର ପବିତ୍ରତା ପାଇଁ ନିବେଦନ କରୁଥିବାବେଳେ, ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଏ, 'ମଳିନ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କର,' ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ସାହଦାୟକ କଥାଗୁଡ଼ିକ କୁହାଯାଏ, 'ଦେଖ, ମୁଁ ତୋର ଅଧର୍ମକୁ ତୋଠାରୁ ଦୂର କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇବି।' ଜଖରିୟ 3:4। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାର ନିର୍ମଳ ବସ୍ତ୍ର ପରୀକ୍ଷିତ, ପ୍ରଲୋଭିତ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରିଧାନ କରାଯାଏ। ଅବମାନିତ ଅବଶିଷ୍ଟଜନ ଗୌରବମୟ ବସ୍ତ୍ରରେ ବିଭୂଷିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ ଜଗତର ଦୁର୍ନୀତିଦ୍ୱାରା ଅପବିତ୍ର ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଜୀବନ-ପୁସ୍ତକରେ ରହିଥାଏ, ସମସ୍ତ ଯୁଗର ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ମଧରେ ନିବନ୍ଧିତ ହୋଇ। ସେମାନେ ପ୍ରତାରକଙ୍କ କୌଶଳକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଛନ୍ତି; ସର୍ପର ଗର୍ଜନଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇନାହାନ୍ତି। ଏବେ ସେମାନେ ପ୍ରଲୋଭକଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନିରାପଦ। ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାପର ଉଦ୍ଭାବକଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଏ। ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ 'ଶୋଭନ ପାଗ' ରଖାଯାଏ।"

"ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ତାହାର ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ଜୋରଦେଇ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅଦୃଶ୍ୟ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନେ ଏପଟୁ ସେପଟୁ ଯାଆସୁଥିବାବେଳେ, ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୋହର ଲାଗାଉଥିଲେ। ଏମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ମେମନାଙ୍କ ସହିତ ସିଓନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର କପାଳରେ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଲେଖାଯାଇଛି। ସେମାନେ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, ସେହି ଗୀତ, ଯାହା ପୃଥିବୀରୁ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶ ହଜାର ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଶିଖି ପାରିବେ ନାହିଁ। 'ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମେମନା ଯେଉଁଠି ଯାଆନ୍ତି, ସେଠି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମଧରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେମନାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳସ୍ୱରୂପ ହୋଇ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟ ପାଇଯାଇ ନଥିଲା; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଟନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:4, 5."

"ଏବେ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ବାଣୀର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି: 'ଏବେ ଶୁଣ, ହେ ମହାଯାଜକ ଯିହୋଶୂୟ, ତୁମେ ଓ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବସୁଥିବା ତୁମ ସହଚରମାନେ; କାରଣ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ପାତ୍ର ଲୋକ; କାରଣ, ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦାସ ଶାଖାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି।' ଜିଖରିୟ 3:8। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ 'ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ପାତ୍ର ଲୋକ,' କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାଜୀବନର ଅଶ୍ରୁ ଓ ଅବମାନନା, ଈଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ସାନ୍ନିଧରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ସମ୍ମାନକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାଏ। 'ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାଖା ସୁନ୍ଦର ଓ ଗୌରବମୟ ହେବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଫଳ ଇସ୍ରାଏଲର ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଶୋଭନ ହେବ। ଏବଂ ଏମିତି ହେବ, ଯିଏ ସିଓନରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି ଓ ଯିଏ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଅବସ୍ଥିତ ରହିଛି, ସେ ପବିତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିରୂଶାଲେମରେ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ମଧରେ ଯାହାଙ୍କ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ।' ଯିଶାଇୟ 4:2, 3।" Prophets and Kings 587–592.